

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

(ਭੰਡਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਦੁਲਟ, ਜੇ.)

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਮਾਲ) ਪੰਜਾਬ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਐੱਸ. ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਸਾਬਕਾ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 82 ਆਫ 1957।

ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ (1887 ਦਾ XVIII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 9— ਪੰਜਾਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰੀ ਨਿਯਮ, 1932 ਅਧੀਨ ਬਣੇ—ਭਾਵੇਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਲਿਡੀਆ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ—ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ—ਕੀ ਜਾਰੀ ਹੈ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰੀ ਨਿਯਮ, 1932, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935, ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਮਝੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ, 1935। ਪਰ ਇਹ ਨਿਯਮ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ (ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਅਨੁਕੂਲਨ) ਆਰਡਰ, 1937 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਕਤ ਆਰਡਰ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਅਤੇ 10 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਗੇ।

ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਿਸ ਕੋਲ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਰੱਦ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਮਿਤੀ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957, 1956 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 148 ਵਿੱਚ, ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ।

ਚੇਤਨ ਦਾਸ, ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਮ.ਆਰ. ਮਹਾਜਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ

ਨਿਰਣਾ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.—ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰੀ ਨਿਯਮ, 1932, ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਨੂੰ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 6 ਮਾਰਚ, 1956 ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰੀ ਨਿਯਮ ਜੋ ਕਿ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਸਹੀ ਨਿਰਣਾ ਲਿਆ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਕਹਿਣ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਸਵਾਲ, ਜਿਸ ਲਈ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰੀ ਨਿਯਮ, 1932, ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ।

ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ:-

"9. ਸੂਬਾਈ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੁਝ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰੀ ਨਿਯਮ, 1932 ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ।

1887 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ (ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਅਨੁਕੂਲਨ) ਆਰਡਰ, 1937 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ "ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਆਰਡਰ ਇਨ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪੰਜਾਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ?

ਇਹ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1919 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ, 1919 ਦੇ, ਉਹ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 276 ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 276 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"276. ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਸਨ। ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਭਾਗ III, ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਧਾਰਾ 313 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦੀ ਹੈ:-

"313. ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦ ਰਹੇਗਾ, ਇੱਕ ਸਰਬ-ਭਾਰਤੀ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਸੰਘ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ।

ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਨਿਯਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਐਕਟ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਮਝੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਪਰ ਇਹ ਨਿਯਮ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ (ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਅਨੁਕੂਲਨ) ਆਰਡਰ, 1937 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਿਯਮ ਨੇਕੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੌਂਸਿਲ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਆਰਡਰ ਦੇ ਪੈਰੇ 9 ਅਤੇ 10 ਦੇ। ਪੈਰਾ 9 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ:-

"9. ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਜਾਂ ਸੋਧਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਅਥਾਰਟੀ, ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਆਦੇਸ਼, ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਗੀਆਂ।, ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਟੈਚਮੈਂਟ, ਉਪ-ਨਿਯਮ, ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਵਿਨਿਯਮ, ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਆਰਡਰ, ਵਚਨਬੱਧਤਾ, ਅਟੈਚਮੈਂਟ, ਉਪ-ਨਿਯਮ, ਨਿਯਮ, ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੈਰਾ 10 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"10. ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜੋ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ, ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ, ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਹਿਤ ਜਾਂ ਅਭਿਆਸਯੋਗ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਿਸ ਕੋਲ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਰੱਦ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਦੁਲਟ. ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਰਸ਼ਦੀਪ ਭੱਲਾ

ਟਰਾਂਸਲੇਟਰ